

Súd: Mestský súd Bratislava I
Spisová značka: 9T/36/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117010535
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Hajduk
ECLI: ECLI:SK:MSBA1:2025:1117010535.24

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava I samosudcom JUDr. Tomášom Hajdukom v trestnej veci obžalovaného K. H. pre prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. a iné, na hlavnom pojednávaní z 12.09.2025 v Bratislave, takto

r o z h o d o l :

K. H., narodený XX.XX.XXXX T. R. U., trvale bytom J. Č.. X, W.

sa podľa § 285 písm. b) Tr. por.

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I z 18.07.2017, č. k. 1 Pv 695/13/1101-56, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. a iné, ktorý mal byť spáchaný na tom skutkovom základe, že

dňa 09.01.2013 poslal list s identickým obsahom na Ministerstvo spravodlivosti SR, Generálnu prokuratúru SR, Ústavný súd SR, Okresný súd Trenčín a Verejnému ochrancovi práv a na Prezídium Policajného zboru, v ktorom oznámil, že JUDr. J. H. sa mala v rokoch 2000 až 2004 ako spolupáchateľka dopustiť najväčšieho zločinu na K. H. a H. Y., ako aj na ich príbuzných len preto, že v spomínaných rokoch mafiánske praktiky siahali, podľa už zadovážených dôkazov aj do justície a JUDr. J. H. pracovala ako sudkyňa, neskôr predsedníčka Okresného súdu Trenčín, potom na Krajskom súde v Trenčíne a teraz na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky, a to vzhľadom na moc ktorú má, je podľa hodnoverných dôkazov táto osoba väčší zločinec ako banda mafiánov, lebo bola na čele, zastupovala štát ako najdôležitejšiu inštitúciu a robila na príkaz mafie na Slovensku a pritom rozdávala rozsudky v mene Slovenskej republiky, a vďaka jej príbuzenskému pomeru im spravila zo života peklo, a to tým, že trestnú vec

pre ktorú boli K. H. a H. Y. väzobne stíhaní, teda obžalobu dostala

JUDr. J. H., pričom R. Č. už pred pridelením tejto trestnej veci tvrdil, že trestnú vec, pre ktorú boli väzobne stíhaní dostane jeho rodinná príbuzná, ktorá bude ich kauzu prejednávať a táto urobí všetko tak, ako určí on, ale treba jej dať peniaze, následne

v septembri roku 2001 mal prísť R.. Č. a oznámil, že zabezpečí, aby K. H. a H. Y. prepustila menovaná sudkyňa na slobodu, ešte pred Vianocami roku 2001, avšak žiadal finančné prostriedky pre sudkyňu J. H. za to, že ich H. prepustí na slobodu, v skutočnosti JUDr. J. H. fakt prepustila na slobodu

K.. H.X., H.. Y. G. Ľ. Č. 30. novembra 2001, a to podľa tvrdenia

R.. Č.Á., ktorý mal na základe poskytnutých finančných prostriedkov to všetko zabezpečiť a údajne jej mal hotovosť odvieť, následne začiatkom roku 2002 R.. Č. žiadal ďalšie finančné prostriedky vzhľadom na to, že sa dozvedel od JUDr. H., že začiatkom januára 2002 začne hlavné pojednávanie v trestnej veci K. H. G. H. Y. a presne podľa scenára R.. Č. všetko vychádzalo tak, ako on tvrdil a v skutočnosti naozaj 13. januára 2002 sa začalo hlavné pojednávanie, podľa tvrdenia

R.. Č., mal R.. Č. veľký a osobný vplyv na Okresný súd Trenčín, na samotnú sudkyňu J. H., túto skutočnosť malo potvrdiť aj to, že R.. Č. uviedol výrok rozsudku 2 týždne pred vynesením rozsudku, pričom dva dni pred vynesením rozsudku v Leopoldovskej väznici, kde ich mal navštíviť advokát JUDr. Y., ktorý im vtedy mal okrem vopred oznámeného rozsudku, direktívne oznámiť, že s rozsudkom musia súhlasiť a nesmú sa odvolať, mal to nariadiť R. Č.K., nakoľko tak mala znieť dohoda so sudkyňou JUDr. J. H., pričom R.. Č. mal tvrdiť, že JUDr. J. H. je jeho blízka rodinná príbuzná a je s ňou v úzkom kontakte čo je dôležité pre priebeh konania, podľa tvrdenia R. Č. mal sudkyňa JUDr. J. H. zaplatiť za každého z odsúdených po 1.000.000,- Sk, teda 4.000.000,- Sk, pričom R.. Č. mal zakázať podať odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Trenčín na krajský súd, mal tvrdiť, že dal predsedníčke JUDr. J. H. osobné slovo, že ani jeden z odsúdených nepodá odvolanie, že ten spis nesmie nikto vidieť, a pôjde do archívu, to mal sľúbiť sudkyňa JUDr. J. H., a preto je rozsudok napísaný tak, ako je a ako nám tvrdil, nemal by ho nikto čítať, v súčasnej dobe druhá najvyššia predstaviteľka Ministerstva spravodlivosti JUDr. J. H. mala mať silnú previazanosť s osobami Č., hlavne s bossom mafiánskeho prostredia R. Č., nakoľko počas celého detstva až do dospelosti vyrastali Č. v detskom mestečku v Zlatovciach v Trenčíne, kde náhradní rodičia im mali byť manželia H., svokrovci J. H., ktorí si mali zobrať do pestúnskej starostlivosti súrodencov Č., a to L., R. a ich nevlastnú sestru P., pričom H. mali dvoch synov, teraz JUDr. N. H. a MUDr. W. H., manžela J. H., ktorí spolu mali vyrastať, dobre si mali rozumieť v jednej spoločnej domácnosti a mali si vychádzať dobre aj v dospelosti, mali sa zúčastňovať rodinných stretnutí, ale aj takých, údajne ako boli svadby JUDr. J. H. a MUDr. W. H. a taktiež aj brata JUDr. N. H.É., pričom ich mimoriadne až nadštandardný príbuzenský vzťah s R. Č.D. mal trvať až do násilného skonu PP. Č. a podľa tvrdenia R. a neskôr aj L. mali dokázať na súde vybaviť aj nemožné, vďaka podpore JUDr. J. H., čím poškodenú JUDr. J. H., štátnu tajomníčku Ministerstva spravodlivosti SR, ľživo obvinil v úmysle privodiť jej trestné stíhanie a oznámil nepravdivý údaj, ktorý je spôsobilý značnou mierou poškodiť ju v zamestnaní,

pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I (ďalej len „prokurátor“) podal dňa 19.07.2017 na Okresný súd Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) obžalobu na obvineného Ondreja Janíčka z 18.07.2017, č. k. 1 Pv 695/13/1101-56, pre prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom ohovárania podľa § 373 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na vyššie uvedenom skutkovom základe.

Okresný súd o obžalobe rozhodol rozsudkom z 31.08.2021, sp. zn. 9T/36/2017 tak, že obžalovaného uznal vinným z prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 09.01.2013 poslal list s identickým obsahom na Ministerstvo spravodlivosti SR, Generálnu prokuratúru SR, Ústavný súd SR, Okresný súd Trenčín a Verejnému ochrancovi práv a na Prezídium Policajného zboru, v ktorom oznámil, že JUDr. J. H. mala od R. Č., prijať začiatkom roka v presne nezistenom čase úplatok za každého odsúdeného v trestnej veci vedenej Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 5T/444/2001 a to, K. H., H. Y., N. M. G. L. Č. po 1.000.000,- Sk, teda spolu 4.000.000,- Sk (132.775,68 €), pričom obžalovaný mal časť úplatku za seba, H. Y. G. N. M. zaplatiť prevodom obchodnej spoločnosti Servisná podnikateľská agentúra, s. r. o. so sídlom 017 01 Považská Bystrica, ul. Nová 134, IČO: 36 396 052, čím poškodenú JUDr. J. H., ľživo obvinil v úmysle privodiť jej trestné stíhanie za trestný čin prijímania úplatku podľa § 160 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 v jednočinnom súbehu s trestným činom zneužívanie právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.12.2005.

Za to mu okresný súd podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 56 ods. 1 Tr. zák. uložil peňažný trest vo výmere 160. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. mu súd pre prípad, že by bol peňažný trest úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiac a iné.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie, o ktorom Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozhodol uznesením z 31.08.2023, sp. zn. 4To/47/2022 tak, že napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. zrušil a vec mu podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V odôvodnení uznesenia krajský súd mimo iné uviedol, že súd upravil skutkovú vetu takým spôsobom, ktorý nezodpovedal vykonanému dokazovaniu. Zo samotnej prílohy k listu z 09.01.2013 nevyplýva, že by obžalovaný mal oznámiť, že JUDr. J. H.Á. mala od R. Č.D. prijať úplatok 4 000 000 Sk, ale vyplýva z nej len to, že obžalovaný mal mať informácie od iných osôb, že R. Č. tvrdil, že musel sudkyňi JUDr. H. zaplatiť 4 000 000 Sk. Samotný text listu z 09.01.2013 sa dá vyhodnotiť len ako všeobecné trestné oznámenie a dá sa iba domnievať, že spolu s ním bola na PPZ doručená aj príloha; orgány prípravného konania ale nezabezpečili listy (s prílohami) od ostatných adresátov. I keby sa preukázalo, že súčasťou listu z 09.01.2013 bola vždy aj príloha, súd musí dôsledne analyzovať primárny cieľ, pre ktorý bol list podaný (tu krajský súd poukázal na snahu obžalovaného zvrátiť svoje odsúdenie na Okresnom súde Trenčín, sp. zn. 5T/444/2001). V rozsudku absentovalo vyhodnotenie výpovedí svedkov H. Y., D. R., H. na R., J. H. G. H. H., a to z pohľadu ich obsahu a významu, resp. či potvrdzujú / vyvracajú tvrdenia obžalovaného H.. Z rozsudku nevyplývalo, akú časť a či vôbec okresný súd považoval tvrdenia JUDr. J. H. za hodnoverné. X. dôvodom bolo aj to, že súd odmietol vykonať výsluch svedka S. T.. Ak si súd sám ustálil, že premičacia doba za údajné skutky JUDr. H. už uplynula, potom obžalovaný nemohol mať úmysel privodiť jej trestné stíhanie.

Keďže rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu tvoria jednotu, Mestský súd Bratislava I (ďalej len „mestský súd“) už nerozvádza dosiaľ vykonané dôkazy, ale zameria sa hlavne na dôkazy, ktoré boli vykonané po kasačnom uznesení z 31.08.2023 a tieto (aj v kontexte dosiaľ vykonaného dokazovania a podľa pokynov odvolacieho súdu, ktorými bol za podmienok podľa § 327 ods. 1 Tr. por. viazaný) aj vyhodnotil.

Po vrátení veci mestský súd nariadil termíny hlavného pojednávania na 06.03.2025 (zrušený), 29.04.2025, 12.08.2025 a 12.09.2025, na ktorých vypočul svedka S. T., ktorý vypovedal rovnako ako 03.06.2014 a 02.02.2017. Na otázky strán konania a súdu uviedol, že už si presne nepamätá, kde sa stretol s R. Č., bolo to v hoteli Carlton a vo Fatime, ale snažil sa mu vyhýbať. Keď mu Č. volal, povedal, že mu dá vedieť presnú hodinu, kedy má byť v Leopoldove, že obvinení budú prepustení, pamätá si jeho telefónne číslo 0903 777 777. Keď bol obžalovaný prepustený, nastúpili do auta a hneď H. povedal, že za to bude musieť zaplatiť Č. peniaze, čo on rezolútne odmietol, hovoril, že žiadnej mafii platiť nebude, snažil sa mu vysvetliť, že majiteľom je oficiálne svedok a naháňať budú jeho. Konkrétne mu hovoril, že išlo o R. Č.,

ale on to vedel asi od manželky, vie, že sa o tom bavila aj s právnikmi, ako postupovať. Už si nepamätá, či o rodinných väzbách hovoril svedok, ale Č. boli vo Fatime ako doma, o tých väzbách H. určite vedel. Č.K. s JUDr. H. vo Fatime nevidel. Má pocit, že keď tam bol Č., o tých rodinných väzbách hovoril aj T., už si na to presne nepamätá, pre neho to nebolo podstatné. Bol správca, robil čo mu H. povedali. Všetko čo mu Č. uviedol, napríklad o tom, kedy budú prepustení, že má prísť pred ÚVV Leopoldov - presný deň aj hodinu, sa splnilo. R. Č.D. prišiel na Fatimu, bol tam svedok a H.Á., teda okolo Č.K. bolo kopec ľudí, ktorých nepoznal, vravel, že vie vybaviť prepustenie, ale bude to stáť spomínaný obnos peňazí. Pamätá si, že H. sa pýtala, prečo práve 3 mil. Sk, na čo on vravel, že sú traja. Na to sa H. pýtala, prečo by mala platiť aj za M.. Nemá vedomosť, že by k odovzdaniu peňazí došlo, lebo H. na to nemala finančné prostriedky, zariadili predaj nehnuteľnosti na U.L., to bol biely kôň a takým spôsobom sa to splatilo. Č. ho žiadal, aby previedol majetok, ale on mu vždy povedal, že ten majetok len spravuje a potrebuje súhlas H.. Sprvoti o prevode H. nechcel nič počuť, neskôr zrejme boli na neho vyvíjané tlaky, aj sa s ním pohádal, aby mu obžalovaný potom telefonoval, aby sa dostavil k notárke oproti súdu, kde previedol spoločnosť na jeho pokyn na U.L.. Bol tam vtedy prítomný aj H., ktorý si nechal potvrdiť, že týmto splatil dlh voči JUDr. H.. Nevie kedy presne to bolo, nebol to dlhý čas od prepustenia z väzby. Nemá vedomosť o odovzdaní úplatku pre JUDr. H., to si riešili H. so Y.. J. T. pozná len z videnia, to meno počul v reštaurácii, ale nikdy sa s ním nerozprával a nevie, o koho ide. Osobne sa s H. stretol v Trenčíne, asi trištvrte roka dozadu, plus pred dvoma mesiacmi mu volal a pýtal sa, prečo sa nedostavil na súd. Na H. tlačil, aby všetky majetky ktoré boli na neho napísané, si previedli na inú osobu.

Súd podľa § 269 Tr. por. v spojení s § 2 ods. 11 Tr. por. vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, keď oboznámil list Ondreja Janíčka z 09.01.2013 s prílohami pre GP SR, ÚS SR a VOP (č. I. 2029 - 2053, 2060 - 2072, 2076 - 2101), pripojený spis Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1Nt/49/2013, odpovede Ministerstva spravodlivosti SR z 05.12.2023, 06.02.2025, 27.02.2025 (č. I. 2104, 2219, 2274), uznesenie Okresného súdu Trenčín zo 06.10.2020, sp. zn. 1Nt/83/2019 (č. I. 2149 - 2161), rozsudok Okresného súdu Trnava zo 17.07.2022, sp. zn. 28T/39/2021 (č. I. 2109 - 2110), uznesenie Okresného súdu Nitra z 19.10.2020, sp. zn. 5Nt/61/2017 (č. I. 2131 - 2135), odpoveď Okresného súdu Nitra z 29.01.2025 (č. I. 2240), odpoveď a uznesenie Okresnej prokuratúry Trenčín z 27.12.2021 (č. I. 2253 - 2266), uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26.04.2023, sp. zn. 3Ndt/7/2023 (č. I. 2111 - 2117), prípis Okresného súdu Žilina zo 17.03.2025 (č. I. 2279), oznámenie Okresného súdu Žilina z 26.05.2025 a obžaloba z 18.08.2021 (č. I. 1848 - 1878), podstatnú časť spisu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 8Tk/2/2024, ako aj lustrácie z REGOBu, RT, CESDaP, GP SR, SP a ZVJS zo 07.08.2025, aby po takto doplnenom dokazovaní dospel k záveru, že sa skutok stal, ale nie je trestným činom.

Úvodom súd upozorňuje, že pôvodný rozsudok z 31.08.2021 bol zrušený výlučne v dôsledku odvolania podaného v prospech obžalovaného H., a preto v novom konaní už v zmysle ods. 2 § 327 Tr. por. nemohlo dôjsť k takej zmene (skutkových a právnych) záverov, ktoré by boli v jeho neprospech. V tomto smere súd v súlade s kasačným uznesením z 31.08.2023 uzatvára, že znenie samotnej žiadosti z 09.01.2013 (bez prílohy) je natoľko všeobecné, že z neho nemožno vyvodiť obvinenie JUDr. H. zo žiadnej konkrétnej trestnej činnosti. Pokiaľ ide o prílohu žiadosti z 09.01.2013 (z ktorej hlavne pri popise skutku obžaloba vychádzala), mestský súd na podklade už skôr vykonaného a po vrátení veci doplneného dokazovania dospel k záveru, že táto bola zakaždým (až na podanie adresované Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, ktoré sa pre uplynutie lehoty uloženia nevedelo vyjadriť, či mu bolo doručené) súčasťou žiadosti z 09.01.2013. Vzhľadom na to, že obžalovaný v celom priebehu konania nespochybnil, že by súčasťou ním podávaných žiadostí boli aj prílohy, pričom predmetné žiadosti boli ich adresátmi (PPZ / Okresným súdom Trenčín, GP SR, ÚS SR, VOP) spolu s prílohami do konania predložené a oboznámené, je zrejme obžalovaný menovaným subjektom oznámil v obžalobe popisované skutočnosti.

Pokiaľ ale ide o obsah tohto oznámenia, aj v tomto ohľade súd uvádza, že obžalovaný priamo neuviedol, že JUDr. J. H. mala od R. Č. prijať úplatok za každého odsúdeného v jeho trestnej veci na Okresnom súde Trenčín sp. zn. 5T/444/2001 po 1 000 000 Sk, teda spolu 4 000 000 Sk, ale obžalovaný len udával, že má informácie od iných osôb, že R. Č. tvrdil, že musel JUDr. H. zaplatiť za každého z nich po 1 000 000 Sk. Pokiaľ odvolací súd na s. 20 ods. 2 uznesenia uložil skúmať účel a cieľ takto formulovaného podania, aj mestský súd s poukazom na jeho obsah, adresátov, ako aj ďalší beh udalostí (obžalovaný dlhodobo, roky poukazuje na svoje vydieranie, nátlak ktorému musel v súvislosti s prevodom baru Fatima čeliť) dospel k záveru, že primárnym cieľom inkriminovaného podania bolo zvrátiť jeho odsúdenie Okresným súdom Trenčín, sp. zn. 5T/444/2001. Len táto skutočnosť by ale podľa mienky mestského súdu ešte nevyklúčovala jeho eventuálny úmysel privodiť JUDr. H. účelové trestné stínanie (samozrejme, za predpokladu, že by vedome uvádzal nepravdivé skutočnosti). Z obdobných úvah súd potom vychádzal aj pri hodnotení úmyslu vo väzbe na krajským súdom akcentované uplynutie premlčacej doby (s. 25 ods. 3). To, že v januári 2013 už uplynula premlčacia doba za skutky, z ktorých obžalovaný poškodenú podozrieval by ešte nemuselo znamenať, že sa nedopustil trestného činu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. A hoci v tomto smere prokurátor neinicioval ďalšie dokazovanie ohľadne okolností, za akých boli podania spísané (napr. či ich koncipoval sám alebo s právnikom, či si v tom čase bol vedomý premlčacích dôb a pod.), uvedené nemalo vplyv na výsledok tohto konania.

Súd pripomína, že nie je úlohou obžalovaného preukazovať ním udávané skutočnosti a je právom každého občana sa so svojimi podozreniami obrátiť na štátne orgány, osobitne na orgány činné v trestnom konaní. To, že takýto občan mal úmysel svojim podaním účelovo kriminalizovať dotknuté subjekty musí obžaloba preukázať. Prokurátor ale v celom konaní nepredložil také dôkazy, z ktorých by bolo možné - či už samostatne alebo v súhrne, bez pochybností uzavrieť, že už v čase podania chcel uvádzať / bol uzročený s tým, že uvádza skutočnosti, ktoré sa nezakladajú na pravde. Takými dôkazmi neboli ani výpovede MUDr. W. H., JUDr. N. H., O. G. U. H., resp. listinné dôkazy (a to hlavne vyjadrenia Detského mestečka v Zlatovciach a miestnej

základnej školy), z ktorých v súhrne vyplýva len to, že bratia L. G. R. Č. nie sú príbuznými poškodenej JUDr. J. H., jej manžela a rodiny a že jej svokrovci O. G. U. H. Č. v detskom mestečku nevychovali. Je teda evidentné, že obžalovaný sa ohľadne popísaných rodinných väzieb mýlil, nemožno ale bez ďalšieho tvrdiť, že vedome uvádzal nepravdu. To platí zvlášť v prípade, ak obžalovaný čerpal z informácií (okrem iných aj) od M. Q., ktorá v detskom mestečku žila, pričom aj títo svedkovia potvrdili, že L. a R. Č. v detskom mestečku žili, rovnako ako tam v tom čase žil manžel poškodenej - MUDr. W. H. a jej švagor JUDr. N. H.. Svedkovia, vrátane svedkyne A. tiež potvrdili, že ich bunka bola vzdialená len niekoľko metrov od bunky Č. (ktorých vychovali manželia E. G. H. E.Í.), s ktorými tak bratia H. podľa mienky súdu nutne museli prichádzať do styku (mali chodiť na tú istú školu, dokonca sčasti do vedľajšej triedy a pod.).

A predovšetkým prokurátor mimo svedeckej výpovede poškodenej JUDr. H., ktorá akékoľvek tlaky, resp. prijatie úplatku od R. Č. poprela, nepredniesol dôkazy, ktorými by preukázal úmysel obžalovaného ju ľživo obviniť z korupčnej trestnej činnosti (prítom aj jej výpoveď s ohľadom na s. 23 - 24 uznesenia krajským súdom popísanú komunikáciu, ako celok nepovažoval za hodnovernú). Ako už bolo povedané, obžalovaný rigorózne netvrdil, že by poškodená prevzala úplatok, len popisoval údajné vyjadrenia R. Č.. Okrem samotného obžalovaného, ktorý podrobne rozviedol okolnosti jeho stíhania (ako aj vzatia do väzby sudcom JUDr. N. H., švagrom poškodenej), vrátane prevodu komplexu Fatima na biele kone Č. ako protihodnoty za jeho prepustenie z väzby, ktoré mal u JUDr. H. T. R. Č., aj jeho manželka J. H. vysvetľovala, že v čase manželovej väzby čelila tlakom zo strany L. G. R. Č. a aj za prítomnosti T. jej bolo povedané, aby mala pripravené peniaze, lebo za slobodu sa platí. Vysvetľovala, že R. Č. vopred vedel, že spis bude pridelený JUDr. H., že od Č. mali informáciu o chystanom manželovom prepustení, pričom v aute mu už s T. povedali, že bude musieť prepísať nehnuteľnosť, čo on odmietol. Neskôr boli manžel so Y. unesení do Bratislavy a museli dať pokyn na prepis nehnuteľnosti, aby bolo možné zaplatiť sudkyňi 3 mil. Sk (svedkyňa v tomto smere poukázala na notársku zápisnicu). Rovnako svedok H. Y. potvrdil, že sa počas väzobného stíhania dozvedel, že na H. je Č. vyvíjaný nátlak, aby prepísala Fatimu a keď bol s obžalovaným prepustený z väzby, domov ich viezol T., ktorý mu oznámil, že Č. odkazuje, že za ich prepustenie (aj M.) bude musieť zaplatiť. Po pár dňoch bol s H. unesený pred Č., ktorý im povedal, že majú zaplatiť 3 mil. Sk, ktoré musel dať sudkyňi JUDr. H.. To isté potom potvrdil aj svedok T., ktorý bol ako správca komplexu Fatima účastníkom viacerých stretnutí s L. Č. a ktorý sa vo Fatime správal ako doma, akoby mu patrila, pričom R. Č. spoznal, keď od H.Í. žiadal peniaze s tým, že vie vybaviť manželove prepustenie z väzby a že to bude stáť 3 mil. Sk, pretože má veľmi dobré kontakty na JUDr. H.. O prepustení z väzby ho vopred informovali a keď ich v aute viezol, H. hovoril, že za to bude musieť Č. zaplatiť. K vyplateniu tých prostriedkov napokon tak, že previedli nehnuteľnosti na U.. Podporne súd poukazuje na výpoveď svedka D. R., ktorého mali Č. navádzať, aby naň bola napísaná spoločnosť JPK, s.r.o., na ktorú mala byť prevedená Fatima s tým, že títo sa mali vyjadriť v tom zmysle, že s prepisom im pomôže JUDr. H., ktorú majú pod palcom, pričom R. Č. musel za nich zaplatiť po 1 mil. Sk a následne sa Fatimy zmocní. Rovnako svedok H. R. uviedol, že na súde pred pojednávaním mu R. Č. povedal nech hovorí, čo vie, že je to jedno, lebo dal za nich „trojku“.

V tomto kontexte mestský súd v zmysle pokynov krajského súdu poukazuje aj na vývoj v ďalších s touto vecou (viac alebo menej) súvisiacich trestných vecí. Konkrétne súd upozorňuje na to, že uznesením Okresného súdu Trenčín zo 06.10.2020, sp. zn. 1Nt/83/2019, bola povolená obnova konania, pôvodne vedeného pod sp. zn. 5T/444/2001 (teda vo veci, pre ktorú bol obžalovaný vo väzbe a následne odsúdený a pre ktorú mal R. Č. dávať úplatok JUDr. J. H.), pričom po obnove bol obžalovaný spolu so svedkom Y.Í. rozsudkom Okresného súdu Trnava zo 17.07.2022, sp. zn. 28T/39/2021, spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por. právoplatne oslobodený. Súčasne na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 8Tk/2/2014 prebieha hlavné pojednávanie vo veci obžalovaného R. T., ktorý (okrem iného) mal na obžalovaného kričať, že si neplní pokyny a príkazy R. Č. a násilím, ako aj hrozbou násillia ho mal nútiť, aby previedol komplex Fatima na G. U. (pôvodný odsudzujúci rozsudok z 18.07.2023 bol uznesením Krajského súdu v Trnave zo 17.04.2025 zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie). Na Okresnom súde Žilina sa pod sp. zn. 29T/33/2023 prejednáva trestná vec obžalovanej JUDr. J. H. a spol. (skrátene) vo veci údajného vydierania Ing. J. T. v súvislosti so zmenou jeho výpovedí (aj) v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 8Tk/2/2014 v prospech R. T. a tým aj poškodenej JUDr. H.. Pre úplnosť súd poukazuje na uznesenie Okresného súdu Nitra z 19.10.2020, sp. zn. 5Nt/61/2017, ktorý povolil obnovu konania pôvodne vedeného pod sp. zn. 1T/29/2010 (vo veci údajného krivého obvinenia sudcu JUDr. H. H.) a vec vrátil do prípravného konania; uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín z 27.12.2021, č. k. 2 Pv 672/20/3309-43, bolo toto trestné

stíhanie H. G. Y. zastavené, pretože skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Rovnakým spôsobom skončilo trestné stíhanie obžalovaného H. (pre obdobné výroky na adresu aj poškodenej JUDr. H.) uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda z 16.02.2021, č. k. 2 Pv 382/18/2201-92
(a kde prokurátor dospel k záveru, že vierohodnosť JUDr. H. bola oslabená) a iné.

Na podklade všetkých týchto skutočností, predovšetkým kvôli absencii usvedčujúcich dôkazov, výpovedí obžalovaného Janička, ktoré potvrdili svedkovia H., Y., T., R. G. R., listinných dôkazov (tak ohľadne výchovy príbuzných poškodenej, komunikácie z Threemy a vývoja ďalších s touto vecou nepriamo súvisiacich konaní), dospel súd k záveru, že nebolo preukázané, že by obžalovaný chcel uvádzaním nepravdivých skutočností privodiť trestné stíhanie poškodenej JUDr. J. H.. Skôr naopak, javí sa, že obžalovaný mohol disponovať (viac alebo menej presnými) informáciami, ktoré potom predstrel označeným subjektom. Ak sa argumentovalo tým, že obžalovaný tieto skutočnosti oznámil až s odstupom cca 10 rokov, potom súd upozorňuje, že minimálne časť informácií obžalovaný preukázateľne získal až po roku 2002, pričom ešte v rokoch 2006 mal byť objektom násilnej trestnej činnosti zo strany R. T. (obžalovaný súčasne potvrdil, že reagoval aj na neskoršie verejné výzvy vysokých politických predstaviteľov, aby nahlasovali korupciu). Súd preto uzatvára, že v predmetnej veci neprichádzal do úvahy iný postup ako podľa § 285 písm. b) Tr. por., pretože skutok nie je trestným činom (z tohto dôvodu sa nezaoberal prípadnou aplikáciou tzv. materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Tr. zák.). Vzhľadom k tomu, že poškodená JUDr. H. si nárok na náhradu škody neuplatnila, súd o ňom nerozhodoval.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave, a to cestou Mestského súdu Bratislava I. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.